

Arrest

nr. 72 958 van 10 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 mei 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 juni 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. LIEKENDAEL, die *loco* advocaat M. RAATS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster bezit de status van langdurig ingezetene te Spanje.

Op 2 november 2010 bood verzoekster zich aan bij het gemeentebestuur te Antwerpen om met toepassing van artikel 61/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Verzoekster werd diezelfde dag in het bezit gesteld van een bijlage 41.

Op 5 mei 2011 werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, bij gebreke aan het tijdig voorleggen van de vereiste documenten. Dit is thans de bij huidige beroep bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van Migratie- en asielbeleid wordt (...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 04/06/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan toegelaten en in feite legde betrokkene niet op tijd de gevraagde documenten mn : medisch attest."

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster machtsoverschrijding aan.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

"Middel tot machtsoverschrijding afgeleid uit de schending van het recht betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, bevestiging en verwijdering van vreemdelingen.

Dat dient opgemerkt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed zijn.

Dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden.

Dat hieruit duidelijk blijft dat de beslissing FOD Binnenlandse Zaken op onvoldoende wijze werd gemotiveerd.

Dat er i.c. slechts al te summier een niet tijdig neerleggen van een medisch attest wordt vermeld terwijl dit dan nog wel degelijk het geval was nl. op 23.11.2010 werd het medisch getuigschrift dd. 22.11.10 van Dr. F. M. neergelegd.

Dat verzoekster dan ook niet begrijpt waarom de administratie niet tijdig zou zijn ingelicht aan de hand van dergelijk stuk over haar gezondheidstoestand."

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die verzoekster naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 2 november 2010 een aanvraag, om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 61/7, § 1, 1° van de vreemdelingenwet heeft ingediend.

Artikel 61/7 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van

de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult :

1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België;

2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België;

3° met andere doeleinden naar België komen.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.

De regels bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstreker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.

§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.

Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd.

§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en vijfde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.

Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EGverblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.

§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel."

Artikel 110quinquies, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt wat volgt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde beslist dat de vreemdeling bedoeld in § 1 niet tot het verblijf wordt gemachtigd, of indien na afloop van de termijn van vier maanden geen enkele beslissing is genomen en alle vereiste documenten niet zijn voorgelegd, ontvangt de vreemdeling bedoeld in § 1 een bevel om het grondgebied te verlaten (...)"

Er kan ook nog verwezen worden naar de omzendbrief van 14 juli 2009 betreffende de status van langdurig ingezetenen, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 augustus 2009. In voormelde omzendbrief wordt duidelijk aangegeven: "De vreemdeling die de status van langdurig ingezetene bekomen heeft in een andere Lidstaat en die een aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf indient in

*België, moet de vereiste documenten in de loop van de **termijn van 4 maanden, eventueel verlengd met 3 maanden**, voorleggen.”*

Uit voormelde artikelen en de hiervoor geciteerde omzendbrief blijkt duidelijk dat de beslissing over de aanvraag om machtiging tot verblijf ten laatste binnen de vier maanden na de indiening van de aanvraag dient te worden genomen en dat de aanvrager over vier maanden beschikt om alle vereiste documenten voor te leggen. Verzoekster diende desgevallend uiterlijk tegen 2 maart 2011 alle vereiste documenten neer te leggen.

In casu heeft verzoekster naast haar paspoort en haar kaart van langdurig ingezetene in Spanje, tijdig volgende documenten overgemaakt:

- Een arbeidskaart
- Een bewijs van goed gedrag en zeden
- Twee medische attesten van 22 november 2010.

De medische attesten die door verzoekster werden neergelegd, vermelden enerzijds “verkeert in goede algemene toestand” en anderzijds “vermoedelijke bevallingsdatum 3.02.2011”.

Overeenkomstig de voormelde regelgeving dient echter een attest te worden neergelegd waaruit blijkt dat de betrokkene niet is getroffen door één van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen, zoals vermeld in bijlage van de vreemdelingenwet.

Volgens de bijlage van de vreemdelingenwet betreffen de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen:

*“1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement van de Wereldgezondheidsorganisatie, ondertekend in Genève op 23 mei 2005;
2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;
3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.”*

Zoals de verwerende partij terecht aangeeft in haar nota met opmerkingen is het door verzoekster voorgelegde attest met betrekking tot haar vermoedelijke bevallingsdatum niet relevant dienaangaande en is het tweede neergelegde medische attest in te vage bewoordingen opgesteld om te kunnen besluiten tot het feit dat verzoekster niet lijdt aan een ziekte die de volksgezondheid bedreigt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster pas op 5 april 2011 een medisch attest d.d. 4 april 2011 heeft neergelegd waaruit duidelijk kan worden afgeleid dat zij niet lijdt aan een ziekte die de volksgezondheid in gevaar kan brengen. Echter dient te worden vastgesteld dat dit attest na 2 maart 2011 werd neergelegd, dus na de termijn van vier maanden. Aldus heeft de verwerende partij correct vastgesteld dat het medisch attest niet tijdig werd neergelegd.

Met haar betoog maakt verzoekster geen schending van de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoekster machtsafwending aan en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

“De rechtsleer is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat FOD Binnenlandse zaken bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid zorgvuldig en degelijk te werk gaat.

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks hij het besluit betrokken belangen moet afwegen.

Dat voor een belanghebbende de nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Dat verzoekerster wel degelijk een medisch attest op 22.11.2010 opgesteld door dr. F. M. te 2100 Deurne, (...), aan de bevoegde ambtenaar overhandigde en een tweede medisch attest (model) dd. 4.4.2011 op 5.04.2011 aan de administratie liet toekomen.

Dit attest stipuleert duidelijk dat verzoekerster « in goede algemene toestand verkeert ».

Dit betekent dat betrokkene niet lijdt aan een van de zes mogelijke ziektebeelden die in het algemeen model van medisch attest worden opgenomen.

Dat het doel van het medisch attest aldus is bereikt en er anders over oordelen kennelijk onredelijk is nu er bovendien een model medisch attest dd. 4.4.2011 op 5.4.2011 werd overgelegd.

Dat het onredelijk is verzoekerster louter om reden dat het medisch attest niet volgens een model werd ingevuld, op deze basis te weigeren.

Dat er van de administratie ten minste kan worden verwacht dat wordt aangegeven dat een binnengebracht medisch attest via een modelformulier dient opgesteld.”

Machtsafwending vereist evenwel het zekere bewijs dat de overheid haar macht slechts heeft aangewend met het oog op de realisatie van een ongeoorloofd doel (RvS 27 oktober 1999, nr. 83.177). In het middel wordt evenwel nergens aangeduid welke ongeoorloofde doelstelling aan de basis zou liggen van de bestreden beslissing, zodat geen machtsafwending kan worden vastgesteld.

Uit de kritiek die verzoekerster in haar middel uit kan worden afgeleid dat zij in wezen de schending van de zorgvuldigheidsplicht aanvoert.

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Zoals reeds gebleken is uit de bespreking van het eerste middel heeft verzoekerster binnen de termijn van vier maanden na het indienen van haar aanvraag om machtiging tot verblijf twee medische attesten neergelegd, waaruit enerzijds blijkt dat verzoekerster “verkeert in goede algemene toestand” en anderzijds blijkt dat de “vermoedelijke bevallingsdatum 3.02.2011” is.

Overeenkomstig de voormelde regelgeving dient echter een attest te worden neergelegd waaruit blijkt dat de betrokkene niet is getroffen door één van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen, zoals vermeld in bijlage van de vreemdelingenwet.

Volgens de bijlage van de vreemdelingenwet betreffen de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen:

*“1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement van de Wereldgezondheidsorganisatie, ondertekend in Genève op 23 mei 2005;
2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;
3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.”*

Zoals de verwerende partij terecht aangeeft in haar nota met opmerkingen is het door verzoekerster voorgelegde attest met betrekking tot haar vermoedelijke bevallingsdatum niet relevant dienaangaande en is het tweede neergelegde medische attest in te vage bewoordingen opgesteld om te kunnen besluiten tot het feit dat verzoekerster niet lijdt aan een ziekte die de volksgezondheid bedreigt. In tegenstelling tot wat verzoekerster lijkt voor te houden, is het niet kennelijk onredelijk om uit de vermelding van het medisch attest dat verzoekerster in een goede algemene toestand verkeert, niet automatisch af te leiden dat verzoekerster niet lijdt aan één van de zes mogelijke ziektebeelden. Waar zij verwijst naar het door haar neergelegde attest van 4 april 2011, waarin wel duidelijk wordt aangegeven dat zij niet lijdt aan één van de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen, kan de Raad enkel vaststellen dat dit attest niet binnen de vier maanden na de aanvraag werd ingediend.

In zoverre verzoekerster voorhoudt dat haar aanvraag werd geweigerd omdat het medisch attest dat zij heeft ingediend niet volgens een model werd ingevuld, kan zij niet gevolgd worden. Haar aanvraag werd geweigerd omdat het medisch attest waaruit duidelijk blijkt dat zij niet lijdt aan één van de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen, laattijdig werd ingediend. Zoals voormeld kan uit de medische

attesten die verzoekster wel tijdig heeft neergelegd niet zonder meer worden afgeleid dat verzoekster niet aan één van deze ziektes lijdt. Dit is de reden waarom haar aanvraag werd geweigerd en niet omdat ze geen gebruik heeft gemaakt van een modelattest.

Met haar betoog maakt verzoekster geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

In een derde middel zet verzoekster uiteen welk nadeel de bestreden beslissing veroorzaakt. Deze uiteenzetting kan niet anders worden verstaan dan als de uiteenzetting van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Dienaangaande wijst de Raad er op dat de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een afzonderlijke voorwaarde is om een schorsingsberoep op een ontvankelijke wijze in te dienen en geenszins gelijkgesteld kan worden met de uiteenzetting van een middel.

In zoverre het toch de intentie zou zijn van verzoekster om een middel uiteen te zetten, dient te worden vastgesteld dat verzoekster *in casu* nalaat uiteen te zetten welke rechtsregel of rechtsbeginsel is geschonden acht, zodat dit geenszins als een ontvankelijk middel kan worden beschouwd.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU